

LA LITERATURA COM A REFUGI I EL DESCOBRIMENT DE L'AMISTAT

La passió d'Alexandra a més a més d'una novel·la d'aventures i misteris és una història de descobriment interior. La protagonista, una noia d'origen ucraïnès establerta a Catalunya que es troba sola enmig de la difícil època de l'adolescència, es refugia en la soledat de la seva cambra en companyia d'un autor japonès i música de Björk. Al mateix temps utilitza un caràcter esquerp per aïllar-se del món i com a escut davant dels altres i de si mateixa. Però sota aquesta aparent seguretat s'hi amaga un pou d'inseguretats que l'amistat intempestiva de l'Eva, una noia argentina amb un passat obscur tot i la seva aparent alegria, farà trontollar i traurà a la llum. Amb ella descobrirà el valor de l'amistat i iniciarà l'aventura d'investigar qui deixa anar, mitjançant el bookcrossing, llibres d'una poeta argentina anomenada Pizarnik. Poesia marcada per l'amor i l'absència —que l'autor ens deixa tastar— que entusiasma la protagonista perquè se sent identificada amb els sentiments que expressa la poeta, encara que no els hagi viscut. No resulta sobrer la reflexió de l'Eva sobre el sentit de la poesia: «El més important de la poesia no és entendre-la, Àlex, és sentir-la. [...] Si connecta amb nosaltres, si el poema és capaç de fer-nos viure la fantasia que volem, podem oblidar la resta.» (pàg. 99); perquè permet reflexionar sobre el fet mateix de la nostra lectura. Perquè, de la mateixa manera que l'Alexandra amb la poesia, molts lectors de *La passió d'Alexandra* podran sentir-se identificats amb la protagonista i amb la seva necessitat de trobar-se. Que la història sigui narrada en primer persona i en present aporta una sensació d'immediatesa que facilita la identificació del lector perquè descobreix els misteris quasi bé al mateix ritme que les protagonistes.

És una novel·la juvenil perquè el món que descriu i els personatges que hi apareixen són juvenils però els motius de recerca personal són universals i també els del valor de l'amistat. També són tòpics universal el món de les aparences sota el qual s'amaguen molts sentiments i personalitats diferents i en quin moment comencem a conèixer de debò una persona. Mentre l'Alexandra s'aïlla del món, l'Eva també amaga el seu passat sota una aparent alegria juvenil i la capacitat de relacionar-se amb tothom. Un altre motiu d'identificació que hi trobaran els lectors és la ciutat, Barcelona, on se situa l'acció, amb la rambla com un dels paisatges preferits. A més a més, el món juvenil que descriu és un món actual marcat per l'alta

immigració que hi té molt a dir en la novel·la perquè, precisament, les dues protagonistes provenen d'aquest món. Ara bé, aquest no és un fet determinant perquè les inquietuds juvenils s'assemblen a tot arreu, només hi afegeix un matís d'actualitat i un motiu més perquè les protagonistes se sentin desplaçades.

Per una banda la llengua amb el català amb paraules argentines que parla l'Eva i el català col·loquial de l'Alexandra i, per l'altra, el final vitalista, que no desconcerta els lectors ni disminueix la recerca anterior, configuren una història amena i atractiva. Es troba a faltar, potser, una mica més d'acció encara que aquesta absència es contraresta amb la recerca interior de la protagonista i el canvi de rumb que pren la seva vida quan és una mica més conscient de què vol i quin tipus d'amistat prefereix.

Amb aquesta història, Xulio Ricardo Trigo aconsegueix construir una narració de misteris i descobriments personals que esdevenen transcendentals. Pot ser un bon entreteniment per als adolescents —sobretot les adolescents— que hi veuran reflectit part del seu món, dels seus somnis i de les seves aspiracions.

ROSER PARÍS AIXALÀ

Publicat al diari *El Punt* el 30 de març de 2009

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/19718.html>